

spor, men videre mente man ikke, man kunde gaa. Ministeren svarede, det maatte vente, til Banen kom i Drift, saa var Tiden inde, da han og Administrationen kunde tage Affære. Nu er Tidspunktet altsaa inde, og et nyt Andragende — der er sendt adskillige tidligere — vil snarest fremkomme, hvis det ikke allerede er fremkommet. Jeg skal ikke give mig til detailleret at gøre Rede for Nødvendigheden af, at der oprettes en Holdeplads, thi det er anført i Andragendet. Jeg vil kun henstille til den højtærede Trafikminister, at han, naar Andragendet kommer til at foreligge for ham, vil se paa det med Velvillie, saaledes at dette retfærdige Krav snarest kan blive imødekommet.

Maa jeg saa til allersidst henstille til Lønningsudvalget, at det snarest tager Spørgsmaalet om Hegnsmands og faste Skovarbejderes og Skovløberes Lønnings- og Pensionsforhold op til endelig Ordning. De blev ikke ordnet paa Lønningsloven, og det blev af den daværende Ordfører udtalt, at de vilde blive ordnet særskilt, udenfor Lønningsloven. En Ordning er ikke truffet endnu, men jeg haaber, at en Henstilling herfra til Lønningsudvalget vil have til Følge, at en Ordning snarest bliver gennemført. Der er jo ingen Mening i, at disse Folk stilles daarligere end tilsvarende Arbejdere og Tjenestemænd i andre Etater. Jeg haaber, som sagt, at denne Henstilling maa have til Følge, at Spørgsmaalet snarest bliver ordnet.

Lillelund: Denne Finanslovdebat med de indtegnede 80 Talere finder jo Sted efter en Valgsommer som aldrig før, og det er maaske noget Aarsag til den lange Talerliste. Medens der forud for Valgene i Sommer var en Del Uenighed om, hvor Fler-tallet af Vælgerne i Danmark fandtes, er der efter Valgene ikke nogen Uenighed herom. I saa Henseende er der Enighed fra alle Sider, derom har Valgene talt saa klart som muligt. Derimod er der Uenighed om, hvad Anledningen har været til Valgdagens Resultater. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fra Fredericia kom i sin Tale ind paa dette Spørgsmaal i en Sidebemærkning. I det Afsnit, hvor han beklagede, at man ikke havde givet den afgaaede Regering den Honnør og Paa-skønnelse, der kunde tilkomme den, og hvor hans Ord i Modsætning til tidligere Udtalelser paa Vælgermøderne faldt glædeligt afdæmpede, var det ærede Medlem ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Aarsagerne til Valgnederlaget for i Særdeleshed

det radikale Parti. Det ærede Medlems Udtalelser om den afgaaede Regering var ikke saa ganske lidt mere beskedne, ja, de var næsten bedrøvelige. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem beklagede, at man ikke vilde „yde den Regering nogen Anerkendelse, som har været med til at styre Danmark under disse Forhold“. Det ærede Medlem er altsaa naaet til blot at forlange *nogen* Anerkendelse og til, at Regeringen *har været med til* at styre Danmark under disse Forhold. Det ærede Medlem fortsætter: „Vi slap for at komme med i Krigen, vore Priser her i Danmark var billigere end noget andet Sted, og her var Varer til Stede i større Udstrækning end noget andet Sted. At Værene altid har været til Stede i tilstrækkelig Mængde, erkender jeg, maa i første Række tilskrives, at Danmark er et Landbrugsland“. Det glæder mig, at det ærede Medlem erkender, at det, at Værene har været til Stede, i første Række maa tilskrives det rigtige, at Danmark har været og er et Landbrugsland. Men saa fortsætter det ærede Medlem: „men dette, at vi holdt de billigste Priser, skyldes Foranstaltninger, som det radikale Venstre blev fældet for ved Valget i April Maaned“. I denne sidste Sætning er der to Urigtigheder. For det første den, at det kun var Regeringens Foranstaltninger, der bevirkede de billige Priser. Nej, det var ogsaa i første Række dette, at Danmark er et Landbrugsland. Hvis vort Landbrug ikke havde leveret Værene til forholdsvis billige Priser, men man skulde have købt dem til Verdensmarkedets Priser, saa havde det været umuligt selv med en kraftig Prisregulering at levere de forskellige vigtigste Fødemidler til de Priser, de blev leveret til. Og naar det ærede Medlem hævder, at Prisreguleringen var Aarsagen til Regeringens Fald, ja, saa er det rigtigt, at den meget berettigede Kritik, der blev fremsat derover, har sin Andel i, at den radikale Regering faldt. Men Aarsagerne var saa sandelig mange flere og mere vidtrækkende end den, det ærede Medlem ene peger paa. Jeg behøver her blot at pege paa Statsgældens foruroligende Stigning, paa den radikale Regerings Fastholden af og Klampen sig til Magten udover det rimeliges Grænser og paa Generalstrejken, der ikke blev den Draabe, der fik Bægeret til at flyde over, men blev den Styrtesø, hvori den radikale Skude kuldsejlede og gik til Bunds. Og saa dybest nede dette Forhold, at det var det lille radikale Parti, der sad som Regeringsparti, og det store